

Núria Albó i Corrons

Núria Albó va néixer a La Garriga el 1930. El 1948 va començar a estudiar Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona, però va haver de deixar els estudis. Els va tornar a reprendre més tard i es llicencià el 1962 en Pedagogia. És poeta i novel·lista.

Va guanyar el seu primer premi literari el 1958 en el Certamen de Cantonigròs amb la narració titulada *Perquè veuran a Déu*. Després es dedicà a la poesia: *La mà pel front* (1962), *Díptic*, escrit conjuntament amb Maria Àngels Anglada (1972) i *L'encenedor verd* (1980). A finals dels anys setanta va tornar a la narrativa escrivint la seva primera novel·la *Fes-te repicar* (1979) a la qual seguiren *Agapi mou* (1980), *Desencís* (1980) o *Quan xiula el tren* (1997). Les seves obres van ser ben valorades i comentades per crítics i lectors per la seva gran sensibilitat i pel domini del llenguatge.

A més de conrear diferents gèneres literaris, Núria Albó es dedicà molts anys a l'ensenyament, fins al 1979 en que es presentà a les eleccions municipals a La Garriga. Va guanyar-les i durant vuit anys va ser l'alcaldeessa d'aquesta població. Després va ser diputada provincial. D'aquesta etapa dedicada a la política en sorgiren alguns assaigs com *Les dones i la política* (1989), en col·laboració amb Rosa Martí i Juli Busquets.

La música també és una altra de les passions de Núria Albó. És autora de les versions literàries de les cantates *L'ocell daurat* (1967) musicada per Frederic Mompou, *En Pere sense por* (1972) amb música de d'Ernest Cervera, *Tirant lo Blanc* (1977) amb música d'Antoni Ros-Marbà i *El timbaler del Bruc* (1997) amb música de Manuel Oltra. També ha col·laborat a la premsa, en publicacions com la revista *Inquietud* o *El 9 Nou* de Vic. Núria Albó és sòcia d'honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. □□□

Obra

Llibres de poemes

La mà pel front (1962).
Díptic, amb Maria Àngels Anglada (1972).
L'encenedor verd (1980).

Llibres infantils

Mare, què puc fer? (1971).
El fantasma Santiago (1979).
Cucut (1981).
Mixet (1984).
Tanit (1984).
Arfa (1988).
Natàlia (1994).
Gina (1994).

Ariadna (1996).
Oriol (1998).
M'ho ha dit el vent (2001).
Ingrid (2002).

Novel·la

Fes-te repicar (1979).
Agapi mou (1980).
Desencís (1980).
Tranquil, Jordi, tranquil (1983).
Grills (1983).
Quan xiula el tren (1997).

Premis

Cantonigròs (1958), *Perquè veuran Déu*.
Cant Espiritual, Cantonigròs (1961) *La mà pel front*.
Caravel·la (1979), *L'encenedor verd*.
Guillem Viladot (1995), *M'ho ha dit el vent*.